

Прѣдъ тия простодушни, безискуствени, случайни разтваряния на живата народна душа, азъ се просълзявахъ. И съзнанието, че съмъ билъ полезенъ на България, за мене бѣше най-голѣмата награда. За друга не мислѣхъ.

Госпожи и господа,

споменахъ за моя пръвъ юбилей, и душата ми се изпълня неволно съ радостъ. Изпълня се съ радостъ, като виждамъ грамадната разлика между онова, което имаме прѣди 25 години и това, което имаме днесъ, като виждамъ постигнатия културенъ напрѣдѣкъ при едно ново, порасло, отзывчиво общество, съзнало великото значение на духовнитѣ цѣнности за живота на единъ народъ.

Да, напрѣдѣкъ огроменъ въ всичкитѣ области на нашия духовенъ животъ: въ наука, въ книжнина, въ образование, въ изкуство, па и въ всички отрасли на човѣшкия трудъ, въпрѣки негоднитѣ условия на нашия общественъ животъ, въпрѣки бурнитѣ години, що прѣживѣхме, дори и при нещастieto, което ни сполетѣ.

Единъ небивалъ развой на духовна мощъ, единъ разкошенъ разцвѣтъ, богатъ съ обѣщания и надежди за още похубави постижения.

Ние може да се поздравимъ съ роякъ млади дарования, внесли въ съкровищницата на българския духъ цѣнни приноси, съ които би се гордѣлъ и единъ народъ по-далеко отишелъ въ развитието си. Ние вече познаваме, обичаме купъ имена на талантиливи работници по книжовното поле. Тѣ разшириха границитѣ на нашата мисль и дадоха нови форми на израза на идеитѣ и вдѣхновението; откриха звуковитѣ и вжтрѣшни богатства на нашия прѣкрасенъ езикъ, станалъ вече годенъ за прѣдаване най-тънkitѣ движения на мисълта и чувството; изкуството, музиката, живописа, ваятелството, театъра тѣхъ ги застѣпватъ днесъ високи даровити художници, истияска слава за единъ просвѣтенъ народъ. Ние се гордѣмъ съ тѣхъ, ние ги цѣнимъ, ние ги любимъ.

Подчертавамъ тоя подеъмъ на напрегнатъ културенъ животъ, понеже той е едничкото утѣшително явление въ днешната наша скръбъ. Той изтъква силата и богатото съдържание на българската душа. Покрусенъ отъ злата сѣдба, нашиятъ народъ пакъ пази въ гърдитѣ си непрѣсушимъ изворъ отъ